Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8140
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

beati erimus qa recipient nos in eterna tabernacula cum defecerimus. Addi epulas gradiendu nobis e pscos uias. Legitur de quada nobili qa se in relinquens monasteriu in q quingente puelle erant intuitu eius uere sapiens fieret stulta se simulau. Incognito ministrio seruebat omniu se famula exhibebat. Huic abu admisa cu aliis sedens accipiebat. ablutita uasos et micas demisa tisas in cibo sumebat. Omibus risui erat omniu odia patientissime sustinebat. Cu nulla aliqndo colloqu habebat. soli do place studebat. Intea dns reuelau cuida solitario ei conuersatione. Qui uenens ad cella rogau se introiri in congregatione. Et cu oms puelle ante eu congregate essent. illa sola ppter qua uenerat deesset postulat cunctas conuocari. illa uix compulsa in mo tracta e a aliis se psentari. Que eca capi niger rimu panniculu gerebat. deq sepi. ollas et ca abstergebat. In capite au emu uenientis cernit ille scs corona auro gemmisq radiare uestem ei magna claritate coruscare. Cui ptin occurrens pedibus ei puolutus se a ea benedici pcatus. Et illa similit ei pstnutus pedibus commdans se ei orationibus. Oms moniales obstupescent ne sibi tale iniuria faciat petunt. hanc insana referent. Qbus ipse pala retulit qle grami ca audit. qlit ei ds dera reuelauerit. Que oms se uestigis ei psternunt alie colaphos ei in facie dedisse alie nares ipsi sinape impleuisse alie alias ei iniurias fecisse referunt. Qbus ille oratione fudit. ad heremu redit. Illa au metuens ab hoibus honorari cla fugit de monasterio malens in deserto loco cruciari. Inque uero locu se in mise rit. ad nulli hois notia a pueniure potuit. Certu e au qd p hutte miseria adepta sit eni regni glam. Qua

tantu

aut qfine defecerit